

τινων, Θέμα συζητήσεων και υπόθεσις ποιημάτων
της εξίτης ανεκτότερο, δ θάνατος ή η απαστατία τῆς
πολιτείας;
Αμετέρον ἔστι σοι νὰ μὲ ίδης πλησιάζειντα τὴν
τιμὴν σου καθ' δον τὸ ἀπομακρύνειν η ἀποχώ
Ναὶ τοῦ προσερχομένου.
οἱ μᾶλλον δυσανατζετεῖ, ο σύζυγος, οὐ η γυνὴ, η
τικὴ, εῦ η ἑρωμένη ἀπιστεῖ;

οἱ ἐκείνας ταῖς ἡμέραις, δτε δ ἔρως ἐθεωρεῖτο δ;
οἱ εὐγενεῖσμοῦ τοῦ χαρακτῆρος, δτε καὶ ἐπίσκο-
ψιῶν τὸν ἔπαινον αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀπαίδευτοι καὶ
μάρνεταις νέες τῆς φευδαλικῆς εὐγενείας διέκειν-
ται ἀμηχανίᾳ ἐκ τῆς ἐλλείψεως διανοητικῶν ψυ-
χικῶν, οἱ ἔρωτογενεῖς ἀμφιβολίαι καὶ δυσ-
τικένησαν τὰς ἔρωτοδικίες καὶ τὴν πρὸς δεκ-
τικῶν αὐτῶν καθίδρυσιν ἔρωτικῶν δικαστηρίων.
τὸν τοιούτῳ συνειστάθη, κατὰ πᾶταν πιθανότητα,
περιβολικά κατὰ τὸν δωρέατον Α. Χ. αἰῶνα. Τα-
υτία ταῦτα συνεκρωτοῦντο ἐξ Ἱπποτῶν, ποιη-
τοὶ δεσποιῶν ἀποφανομένων περὶ τοῦ ὑποβολλο-
ῦ τῇ κρίσει αὐτῶν ζητήματος, μετὰ συζητήσεις
τηλείας ταῖς τῶν βουλευτικῶν σωμάτων, δι ἀπο-
τολέσθιαν.

οἱ δικαστήρια ταῦτα ἀφίκοντο εἰς τὸν κολοφῶνα
διῆς αὐτῶν ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ Καρόλου τοῦ ΣΤ'.
τηνεργείᾳ τῆς συζύγου αὐτοῦ τῆς ἀπὸ Βυζαντίας
αἴλης. Τὸ δικαστήριον ταῦτης συνεστάθη τῷ
Ἐπὶ Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ'. καθιδρύθη ὑπὸ τοῦ
καθολικοῦ Πρίγκιπεως ἀκαδημία τοῦ ἔρωτος ἐν
κατὰ μίμησιν τῶν ἔρωτικῶν δικαστηρίων.
αὐτῆς ἀνεδείχθη η Πριγκίπις Μαρία Γον-
καὶ γενικός ἐπίτροπος η δεσποινὶς Σκουδεροῦ.

πράγμαν τὸ γράμμα ἐπιφέροντες τὴν ὑπὸ τῆς
Καμπανίας ἐκδόθεισαν περίεργον ἀπόρωτιν ἐ-
πὶ ζητήματος, ἀτ δύναται τὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ^ν
ἔρως ἀληθῆς.

ἴρομεν καὶ βεβαιοῦμεν, διὸ τῶν ὥδε περιελημ-
ητοῖς δ ἔρως δὲν δύναται νὰ ἐπεκτείνῃ τὰ δίκαια
νέπι τῶν ἐν συζυγίᾳ συνεστηκότων. Οἱ μὲν ἀλ-
ηθῶν πάντες δμονούσι κατ' ἀμοιβῇ καὶ
οὐδὲνς καταναγκάζοντος η ὑποχρεούντος
οἱ δ' εἰς γάμου κοινωνίαν ἐληλυθότες ὑπο-
νοοῦνται νὰ διείκωσιν ἀλλήλοις καὶ νὰ μὴ ἀπαρνη-
τοῦνται τοῦ ἀλλοῦ τὸ θέλημα. Η ἐν πάτη συνέσει,
τη δοκιμασίᾳ πλείστων ἀλλων διεποιῶν, ἐκδο-
ῦτη ἀπόφασις ἔστω νῦν ἀκράδαντον καὶ ἀ-
πότονον δόγμα. Ἐκρίθη τῷ 1174. τρίτη Κα-
ταλού, Ιηδικτιῶνος ἑδδόμης.

ΒΙΟΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΣΣΗΣ

ΙΩΣΗΦΙΝΗΣ

ΠΡΩΤΗΣ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ.

‘Η Δέσποινα αὐτὴ ἐγεννήθη ἐν Μαρτίνικῃ τῇ 24
Ιουνίου 1763. Μικρὰν ἦτι ἔφερεν δ πατήρ εἰς Γαλ-
λίαν τὴν Ἰωσηφίνην, ἵνα συζεύξῃ αὐτὴν μὲ τὸν ὑπο-
κόμητα Βωχαρναίσιν, ζητήσαντα τὴν νέαν ἐνῷ διέ-
τρινεν ἐν Μαρτίνικῃ, ὡς γενικὸς διοικητὴς τῶν Ἀν-
τιλλῶν. Ἡτον φυσικῶς λίαν ὀραίσ, καὶ πολλῶν κά-
τοχος προτερημάτων δι ἀπαραμίλου χάριτος διεκρί-
νετο τῶν δμοφύλων αὐτῆς ἡρού ζωῆς. ‘Τανδρευ-
θεῖσα ἔτεκεν τῷ ὑποκόμητι συζύγῳ τέκνα δύο, Εὐ-
γένιον καὶ Ὁρτενίαν. Ἡτον δὲ τοσον φιλομήτωρ ὢ-
στε ἀσθενεύσης τῆς μητρὸς ἐν Μαρτίνικῃ, ἄφησε καὶ
τῆς Βχοιλικῆς αὐλῆς, ἐν ᾧ διέπρεπε καὶ ἴσχυε, τὴν
λαμπρότητα, καὶ τὸν αὐτῆς πολυπόθητον μίσον, καὶ
παραλαβοῦσα τὸ θυγάτριον Ὁρτενίαν μ. τέθη νὰ τε-
ριπονήθῃ τὴν μητέρα, διαμείνασα πρὸ αὐτῆς τρία ὅλα
ἔτη, ἀπὸ τοῦ 1787—1790. Αἱ ἐν Γαλλίᾳ δὲ τότε
ἐκφραγίσαι ταραχὴν ὑπερέωσαν τὴν Ἰωσηφίναν νὰ
εἰπιστρέψῃ πάραντα εἰς αὐτὴν, ἐνθα ἐφθασε ἐκ πολ-
λῶν προφανῶν καὶ μεγάλων κινδύνων μόδις διασω-
θεῖσα. ‘Η μέλλουσα λαμπρὰ αὐτῆς τύχη εἶχε προ-
φητευθῆ παραδέξως, καὶ δὲν ἀμφιβολλε περὶ τῆς πλη-
ρώσεως τῶν προβρήθεντων δ σύζυγος αὐτῆς ἡτον, ἐν
τῇ ἀρχῇ τῆς ἐπαναστάσεως, πασιφανῶς δημοκρατικός.
‘Η θεσις δ' αὐτοῦ ἡρ' ἐνὸς καὶ η καλοκάγαθία τῆς
Ιωσηφίνης ἡρ' ἐτέρου κατέστησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ φυ-
γαδευτήριον τῶν διωκομένων δυστυχῶν. Ἀκμάσαντος
πλὴν τοῦ χρόνου τοῦ τρόμου δ ὑποκόμητης Βωχαρναί-
σης δ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ τῆς Γαλλίας ἀνδρείως
τὴν πατρίδα προστείσας ἐρυλακίσθη περὶ τοῦ ἐπα-
ναστατικοῦ κριτηρίου καὶ ἀπεκεφαλίσθη. ‘Η αὐτὴ
τύχη ἡτον ἀπεφασισμένη καὶ διὰ τὴν σύζυγον αὐτοῦ,
ἀλλὰ εἶχε τόσον ἀδύνατήσει ἐνεκα τοῦ ἀδίκου θανά-
του τοῦ σύζυγου, ὡστε δὲν ἡδύνατο οὐδὲ βῆμα νὰ με-
τατοπήσῃ καὶ τούτου ἐνεκα ἐτώθη ἐκ τῆς λαμπτό-
μου. Μετὰ τοῦ ἀπόνοις Ροβερτιέρου τὸν θάνατον η
Ιωσηφίνα ἀπελύθη τῆς φυλακῆς ὑπὸ τοῦ Τελιένου, δ-
περ οὐδὲποτε ἐληγμόνησεν αὐτῇ, δὲν υἱός Εὐγένιος
ἀφώρισεν αὐτῷ ἀδράν διὰ βίου σύνταξιν.

Εἰς τὸν Βερβάν ὁφειλεν η Ιωσηφίνα τὴν ἀπόδοσιν
μέρους τῆς περιουσίας τοῦ σύζυγου τῆς, καὶ ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ αὐτοῦ μετὰ τὴν 13 Βαθέμιαλρου μηνὸς, συνη-
τήθη μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Βοναπάρτου, δστις καὶ
πρότερον διέκειτο εῦνους αὐτῇ ἐνεκα τοῦ ἐξῆς συμβέβ-
ντος. Αποφασισθείσης τῆς ἀφοπλίσεως τῶν ποιεῶν,
δεκαπενταετές παιδάριον παρασταθεῖ ἐνώπιον τοῦ
Βοναπάρτου ἐζήτησε μετὰ σπουδαιότητος πολλῆς τοῦ
πατρός αὐτοῦ τὸ ξίφος. Τὸ παιδίον τοῦτο ἡτον δ Β.